



**Wyciąg z protokołu V zwyczajnego posiedzenia
Senatu Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu
w roku akademickim 2020/2021
z dnia 25 stycznia 2021 roku
(platforma MS Teams godzina 9:00)**

**Ad 4. Uchwała Senatu UAM w sprawie poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora dr. hab. Andrzejowi Murzynowi
- ref. Dziekan Wydziału Studiów Edukacyjnych prof. Agnieszka Cybal-Michalska**

JM Rektor zarządziła przejście do kolejnego punktu obrad, informując członków Senatu, że na posiedzeniu będą obradować nad dwiema sprawami dotyczącymi wniosków profesorskich. Materiały dotyczące każdej z procedur zostały Senatorom dostarczone wraz z materiałami na niniejsze posiedzenie. Nadto na posiedzenie zaproszeni zostali recenzenci, przy czym tylko część z nich z zaproszenia tego skorzystała i jest obecna.

Pierwsza sprawa dotyczy poparcia przez Senat uchwały w sprawie wniosku o nadanie tytułu profesora **dr. hab. Andrzejowi Murzynowi**.

JM Rektor poprosiła o zreferowanie sprawy prof. Agnieszki Cybal-Michalską – Dziekan Wydziału Studiów Edukacyjnych.

JM Rektor udzieliła głosu prof. Agnieszce Cybal-Michalskiej (Dziekan Wydziału Studiów Edukacyjnych), która wskazała, że sprawa dotycząca wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora doktorowi habilitowanemu Andrzejowi Murzynowi posiada długą historię, bowiem wniosek o wszczęcie postępowania wpłynął na ręce ówczesnego Dziekana Wydziału prof. Zbyszko Melosika w maju 2016 roku.

Obecnie, od 1 października 2019 roku, na uczelni czynności związane z postępowaniem o nadanie tytułu profesora prowadzi Senat, wobec czego przebieg postępowania wymaga zreferowania.

W tym miejscu należy zaznaczyć, że Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów po rozpoznaniu odwołania dr. hab. Andrzeja Murzyna od uchwały Rady Wydziału Studiów Edukacyjnych z dnia 6 lutego 2018 roku, odmawiającej poparcia wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora nauk społecznych, postanowiła uchylić zaskarżoną uchwałę i sprawę przekazać do ponownego rozstrzygnięcia w tej samej jednostce organizacyjnej.

W porządku chronologicznym postępowanie przebiegało następująco: w maju 2016 roku na ręce ówczesnego Dziekana prof. Zbyszko Melosika wpłynął wniosek o wszczęcie postępowania o nadanie tytułu profesora.

W lipcu 2016 roku na Radzie Wydziału podjęta została uchwała dotycząca powołania komisji do spraw wstępnej oceny dorobku naukowego. Posiedzenie komisji odbyło się w październiku 2016 roku, a członkowie komisji wyrazili opinię, że autoreferat nie zawiera informacji dotyczących działalności dydaktycznej, kształcącej, organizacyjnej i rozwoju naukowego, w związku z czym wymaga on uzupełnienia

Zgodności z oryginałem z oryginałem zaświadczam

Sekretarz Rektora
Uniwersytetu im. A. Mickiewicza
w Poznaniu

Kierownik
Biura Rektora

22.03.2021 r.

Poznań, dnia mgr inż. Katarzyna Koziarek

Katarzyna Koziarek

i rozszerzenia o przedstawione treści. W efekcie komisja podjęła decyzję, że należy zwrócić się do dr. hab. Andrzeja Murzyna z prośbą o poszerzenie autoreferatu.

Po przesłaniu uzupełnionego autoreferatu przez kandydata w lutym 2017 roku podczas posiedzenia Rady Wydziału podjęta została uchwała dotycząca wszczęcia przewodu, jak również uchwała o powołaniu zespołu profesorskiego.

W marcu 2017 roku Rada Wydziału podjęła uchwałę dotyczącą wyznaczenia kandydatów na recenzentów, a w kwietniu 2017 roku Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów przesłała do Wydziału Studiów Edukacyjnych informację, że spośród osób zaproponowanych przez radę jednostki organizacyjnej powołuje następujących recenzentów: ks. prof. Stanisław Dziekoński, prof. Jadwiga Mizińska, prof. Joanna Rutkowiak, prof. Roman Leppert, prof. Józef Górniewicz.

Trzej powołani w postępowaniu recenzenci: prof. Roman Leppert, prof. Jadwiga Mizińska oraz ks. prof. Stanisław Dziekoński pozytywnie ocenili dorobek naukowy dr. hab. Andrzeja Murzyna i potwierdzili spełnienie tym samym wymagań ustawowych oraz poparli wnioski o nadanie tytułu naukowego profesora kandydatowi. Dwoje recenzentów – prof. Joanna Rutkowiak oraz prof. Józef Górniewicz – dorobek kandydata ocenili negatywnie i wniosku nie poparli z uwagi na stwierdzenie, że nie są spełnione wymogi ustawowe.

Odnośnie sylwetki kandydata należy wskazać, że dr hab. Andrzej Murzyn jest od 1987 roku zatrudniony na Wydziale Etnologii i Nauk o Edukacji w Cieszynie – jednostce Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. W 1988 roku uzyskał tamże tytuł magistra w zakresie pedagogiki, a w 1994 roku stopień doktora nauk humanistycznych w zakresie filozofii. Następnie w 2005 roku uzyskał stopień doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie filozofii, również na tym samym wydziale tej samej uczelni.

Zainteresowania naukowe kandydata koncentrują się wokół kilku zasadniczych kwestii, których wspólnym mianownikiem są związki pedagogiki wychowania i psychologii z filozofią oraz pedagogiką personalno-egzystencjalną.

Po habilitacji kandydat prowadził badania nad zagadnieniem wychowania do demokracji i społeczeństwa obywatelskiego, nad działalnością edukacyjną, nad amerykańskimi instytucjami community college oraz współczesnymi koncepcjami edukacyjnymi. Z tego zakresu opublikował 5 monografii, 1 podręcznik akademicki oraz 15 artykułów w recenzowanych pracach zbiorowych (aczkolwiek artykułów nie dołączył do wniosku). Był redaktorem 2 recenzowanych prac zbiorowych oraz współredaktorem 8 recenzowanych prac zbiorowych.

Do oceny kandydat przedstawił 4 prace i jedynie one mogły być przedmiotem oceny recenzentów. Ponadto kandydat wypromował 1 doktora oraz otworzył 1 przewód doktorski. Aktywność naukową kandydata potwierdza udział w 15 konferencjach naukowych krajowych i zagranicznych, głównie w Czechach i na Słowacji (z referatami). Kandydat odbył także krótkie staże zagraniczne w ramach programu Erasmus oraz staż Fullbrighta. Aktywność kandydata dopełnia członkostwo w organizacjach i stowarzyszeniach naukowych, udział w redakcjach naukowych serii wydawniczych oraz prace translatorskie (w tym przekład 2 książek).

W recenzjach, które kończyły się pozytywną konkluzją akcentowano zwłaszcza następujące kwestie.

[W tym miejscu przytoczono niżej streszczone fragmenty recenzji]

Publikacja dr. hab. Andrzeja Murzyna pt. „Opowiadanie jako metoda kształcenia w świetle filozofii edukacji Kierana Egana” jest komponentem koncepcji edukacji, która z jednej strony coraz bardziej osadzona jest w filozoficznej refleksji, a z drugiej strony rzuca wyzwania współczesnej szkole i proponuje konkretne rozwiązania. Istotnym walorem książki jest jej – w najpełniejszym tego słowa znaczeniu – interdyscyplinarna struktura formalna, metodologiczna i merytoryczna. Wyeksponowanie przez autora w książce dwóch płaszczyzn: teoretycznej i praktycznej kształtowania wyobraźni oraz procesu edukacji to dalsze walory publikacji. Jest ona przyczynkiem do pogłębionych badań, które w konsekwencji doprowadzić mogą do potraktowania kategorii wyobraźni jako istotnego tematu dla współczesnej pedagogiki poszukującej.

Kandydat wskazuje na znaczenie uwarunkowań, w jakich żyje współczesny człowiek: na uwikłania przemiany związane z tzw. okresem ponowoczesnym, z gwałtownymi przemianami ustrojowymi, obejmującymi sferę polityczno-społeczną, ekonomiczną, edukacyjną i cywilizacyjną. Przybliżenie polskiemu czytelnikowi autorskiego odczytania koncepcji Egana jest trudne do przecenienia. Jeżeli coś jest słabością w omawianej monografii, to brak odniesienia koncepcji Egana do obecnych w polskiej literaturze pedagogicznej idei oraz rezultatów badań dotyczących tej kwestii.

Kandydat stara się być pedagogizującym filozofem oraz zajmującym się filozofią pedagogiem. Sprowadza się to do rozwijania u niego koncepcji nauczania wychowującego. W ten sposób w trakcie badań i studiów powstała autorska koncepcja edukacji osnuta na monografii wokół Kena Robinsona i jego ujęcia kreatywnego myślenia, stąd skupienie się zwłaszcza na uczciwości poznawczej (naturalna ścieżka ludzkiego życia powinna wieść ku humanistycznej niepewności, z czym wiążą się autentyczne inteligentne działania, zaś nade wszystko pogłębione rozumienie moralne człowieka). W tym celu niezbędne staje się rozwijanie ludzkiej wrażliwości i talentów, co nie może się odbyć bez procesu indywidualizacji. Przesłaniem monografii jest prezentacja głównej idei jako nowego paradygmatu edukacyjnego.

Recenzent prof. Roman Leppert zauważył nadto, że autor rekonstruuje poglądy Kena Robinsona w sposób selektywny, nie odnosząc ich do myśli pedagogicznej zarówno tej z przeszłości (np. nowego wychowania, w ramach którego wątek krytyki szkoły tradycyjnej był mocno wyeksponowany), jak i współczesnej (m.in. do pedagogiki krytycznej, która demaskuje funkcje pełnione przez szkołę, głównie jej funkcję selekcyjną i adaptacyjną). Recenzent jednak zaznaczył, iż zamysł autora mógł być inny, a praca nie stanowi odtwórczej recepcji myśli oraz doświadczenia brytyjskiego nauczyciela, ale jest to próba pogłębionego „dialogu” z danymi koncepcjami. W związku z tym recenzent wyraził przekonanie o ważności przesłania, jakie zawiera wskazana książka, ale jednocześnie podkreślił też własną perspektywę myślenia filozoficznego i pedagogicznego autora. Jest to perspektywa selektywna, przefiltrowana przez pryzmat wcześniejszych prac kandydata.

Odnosząc się do myślowej zawartości podręcznika „Współczesna filozofia edukacji – kluczowe kwestie”, w recenzjach wskazano, iż pozycja ta ma trzy działy: pierwszy omawia obszary, w jakich odbywa się wychowanie, drugi skupia się na negatywnych skutkach prania mózgu i indoktrynacji, a trzeci rozważa treści pojęć liberalizmu i demokracji. W publikacji autor prezentuje postawę „filozofującego” myślenia o pedagogice. Jak wskazano jednak, w jednej z zakończonych pozytywną konkluzją, recenzji – książka jest podręcznikiem akademickim, a nie monografią naukową w rozumieniu oryginalnego opracowania problemu naukowego, a więc trudno pracę tę uznać za jedno z najważniejszych osiągnięć pracy naukowej kandydata. Do tego podręcznik ten jest w istocie poszerzoną monografią autora z 2001 roku, stanowiąc autorski wybór zagadnień. Tym samym podręcznik nie stanowi

systematycznego wykładu filozofii edukacji, co jednak samo w sobie nie stanowi zarzutu, aczkolwiek brakuje w nim m.in. odniesień do innych opracowań z tego zakresu dostępnych w Polsce i usytuowania ich na tle własnej propozycji.

W recenzjach odniesiono się także do pracy redagowanej wspólnie przez kandydata z D. Stępkowskim „Religion – long forgotten. The importance of religion in education towards civil society”. Celem pracy było zainicjowanie dyskusji wokół roli religii i wychowania do społeczeństwa obywatelskiego. Autor w pracy tej dowodzi potrzebę stosowania etyki personalistycznej jako warunku rozwijania myślenia w kategoriach spersonalizowanego społeczeństwa obywatelskiego. Monografia wskazuje też na zdolność kandydata do pracy zespołowej oraz do gromadzenia wokół wybranych tematów autorów pochodzących z różnych ośrodków naukowych, w tym również zagranicznych (z Niemiec, Japonii, Kanady, Szwecji czy Czech).

Recenzenci, którzy nie poparli wniosku o nadanie tytułu profesora dr. hab. Andrzejowi Murzynowi podnosili następujące kwestie.

[W tym miejscu przytoczono niżej streszczone fragmenty recenzji]

Wskazywano, że praca „Wokół Kena Robinsona. Kreatywnego myślenia o edukacji” liczy 116 stron. Ponieważ Robinson uzyskał popularność jako lider rozwijania twórczości i innowacji, warto było wydobyć z wymienionych tekstów oryginalne wątki danej tematyki, wyszukując w obszarze (nienowego już) zagadnienia twórczości w jego odniesieniu do edukacji. Możliwe wyraźne wyeksponowanie pewnej dozy oryginalności zawierającej się w zasygnalizowanych pomysłach Robinsona kandydat zastąpił jednak drobiazgowym streszczeniem jego tekstów, z asocjacyjnym łączeniem ich wątków i reproduktywnym przedstawieniem licznych (znanych już pedagogom) zagadnień. Prezentacja pozbawiona jest analityczno-krytycznej refleksji nad pomysłami Robinsona. Takie potraktowanie tematu zaowocowało książką popularyzatorską o niewielkiej przy tym wartości naukowej.

W pracy „Opowiadanie jako metoda kształcenia w świetle filozofii edukacji Kierana Egana” kandydat przejrzyście zaprezentował koncepcje Egana. Napisał zatem rzecz, którą dobrze się czyta, ale niestety nie osadził jej w kontekstach współczesnych problemów kształcenia. Na czym polega novum i filozoficzny aspekt pomysłów? Tego w książce nie przedstawiono. Kandydat tych teoretycznych naświetleń nie zinterpretował i w efekcie tematu nie pogłębił.

Kolejna pozycja „Współczesna filozofia edukacji – kluczowe kwestie” jest trzecią wersją, ze znacznym – jak pisze kandydat – poszerzeniem i pogłębieniem tematyki, przy tym zakresu tej operacji (tj. poszerzenia i pogłębienia) nie przedstawiono odbiorcy. Względem wcześniejszych wersji czyni to zatem z owej książki pozycję wtórną, co zdecydowanie obniża jej wagę. Sama praca pomyślana jest jako przedstawienie szerokiemu gronu adresatów określonego kompendium wiedzy, ale bez wyeksponowania specyfiki „filozoficzności” prowadzonych dociekań, własnego pomysłu na „filozofowanie” edukacji, bez wyłożenia sposobu wzajemnego naświetlania pedagogicznych i filozoficznych aspektów podejmowanych zagadnień, a także bez wyłożenia, jaki był klucz uznania określonych kwestii za kluczowe. Na wskazane pytanie i wątpliwości czytelnik nie uzyskuje odpowiedzi, co stanowi poważny brak w pracy. W efekcie zamiast zapowiedzianego „filozofowania” w tekście zawarte są rozważania podstawowe, które można uznać za „filozofowanie”, ale w sensie potocznym. Dostrzec można także niedostatki odnoszące się do sposobu referowania poszczególnych linii tematycznych: w tym aspekcie z jednej strony uwidacznia się

duże oczytanie kandydata, ale z drugiej jednak razi brak konstruowania z tego budulca poznawczego spójnych własnych wywodów ukierunkowanych autorską koncepcją „filozofowania” jako wewnętrznie spójnej wypowiedzi.

Część pracy dotyczącą prania mózgu można odczytać z kolei tak, jakby kandydat uwzględniał głównie, albo nawet wyłącznie, niekrytyczne behawioralne podejście do uczenia się i nauczania, natomiast nie brał pod uwagę innej (innych) koncepcji kształcenia, co niesłuchanie zawęży tematykę i czyni ją nieadekwatną w świetle współczesnej wiedzy na ten temat. Do tego przyjęta perspektywa estetyki pedagogicznej w tymże podręczniku akademickim z zakresu filozofii edukacji nie dotyka w ogóle ani bogatej tradycji wychowania przez sztukę (szeroko udokumentowanej w pracach wielu badaczy tej problematyki), ani istotnych problemów, z którymi uczeni zajmowali się, przedstawiając interesujące oryginalne kwestie pedagogiczne. Odbyło się to przy pominięciu wpływu tych badaczy, którzy są uznanymi autorytetami naukowymi w formowaniu relacji sztuki i edukacji czy wychowania przez sztukę.

Następnie po wpłynięciu recenzji, w dniu 24 stycznia 2018 roku odbyło się posiedzenie zespołu profesorskiego. W dyskusji członków zespołu można wyłonić kilka wątków.

Pierwszy z nich dotyczył dylematu traktowania recenzji „ilościowo”, przeważały bowiem recenzje zakończone konkluzjami pozytywnymi (trzy), wobec dwóch recenzji negatywnych. Rozważenia wymagały także „wagi” argumentów tak pozytywnych, jak i negatywnych pojawiających się we wszystkich recenzjach. W ocenie zespołu waga tych drugich zdawała się przeważać. Drugi wątek dotyczył zróżnicowania recenzji w przedmiocie oceny popularyzacji badań, a trzeci – braku jakościowej porównywalności dorobku kandydata przed i po habilitacji (ten drugi oceniany był przez część recenzentów nawet jako mniej wartościowy niż dorobek sprzed habilitacji). Podniesiono także problem niepełności przedłożonego materiału, np. brak załączonych artykułów, co mogło także utrudnić ocenę recenzencką. W efekcie stwierdzono, że globalna ocena dorobku kandydata jest niezwykle skomplikowana.

Wynik głosowania zespołu profesorskiego był następujący: 1 głos „za”, 1 głos „przeciw” oraz 2 głosy wstrzymujące.

W dniu 16 lutego 2018 roku odbyło się posiedzenie Rady Wydziału, na którym została podjęta uchwała o niepoparciu przez Radę Wydziału Studiów Edukacyjnych wniosku o nadanie doktorowi habilitowanemu Andrzejowi Murzynowi tytułu naukowego profesora w dziedzinie nauk społecznych. Uchwała podjęta została w głosowaniu tajnym z wynikiem: 10 głosów „za”, 5 głosów „przeciw”, 17 głosów wstrzymujących. Do uchwały zostało załączone uzasadnienie.

[W tym miejscu odczytano uzasadnienie uchwały.]

Tym samym Rada Wydziału Studiów Edukacyjnych Uniwersytetu im Adama Mickiewicza w Poznaniu, po zapoznaniu się z wnioskiem wraz z załączoną dokumentacją przedstawioną przez kandydata do tytułu naukowego, recenzjami jego osiągnięć, stanowiskiem zespołu do spraw oceny dorobku naukowego w postępowaniu o nadanie tytułu naukowego profesora dr. hab. Andrzejowi Murzynowi, podjęła uchwałę, w której wyraziła stanowisko, że osiągnięcia naukowe kandydata po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego nie spełniają wymagań określonych w artykule 26 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku „o stopniach naukowych i tytule naukowym...”.

W dniu 23 kwietnia 2018 roku wpłynęło odwołanie kandydata od uchwały.

[W tym miejscu prof. Agnieszka Cybal-Michalska odniosła się do kwestii proceduralnych podniesionych w odwołaniu.]

Prof. Agnieszka Cybal-Michalska wskazała, że uchwałę kandydat otrzymał listem poleconym za potwierdzeniem odbioru w dniu 9 marca 2018 roku, a nie listem zwykłym w dniu 11 kwietnia 2018 roku, jak wskazano w odwołaniu (oryginał potwierdzenia odbioru znajduje się w dokumentacji na Wydziale).

Uchwała o odmowie poparcia wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora doręczona została dr. hab. Andrzejowi Murzynowi z uzasadnieniem, zatem bezpodstawnie zarzucono w odwołaniu brak uzasadnienia.

Uchwała o odmowie poparcia wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora została podpisana przez przewodniczącą Rady Wydziału prof. Agnieszkę Cybal-Michalską. Uchwała została podjęta w głosowaniu tajnym. Wzięły w nim udział 32 osoby spośród 45 uprawnionych do głosowania. Informacja ta, jak również wynik głosowania, są zawarte w treści uchwały. Nie jest więc tak, jak wskazano w odwołaniu, że decyzja została podjęta jednoosobowo przez przewodniczącą rady naukowej dyscypliny.

W odwołaniu nadto dr hab. Andrzej Murzyn odniósł się do braku dostarczenia przez radę naukową kopii recenzji i odpisów protokołu. Zostało to uczynione dopiero po skierowaniu pisemnej prośby do Dziekana Wydziału. Tymczasem w myśl przepisów kodeksu postępowania administracyjnego strona ma prawo wglądu w akta sprawy sporządzenia z nich notatek kopii lub odpisu, a prawo to przysługuje jej również po zakończeniu postępowania, a czynności zasadniczo są dokonywane w lokalu administracji publicznej w obecności pracownika danego organu, aczkolwiek w uzasadnionych ważnym interesem strony przypadkach możliwe jest przesłanie wyżej wymienionych akt sprawy na prośbę zainteresowanego (co zostało uczynione).

Skarżący również prosił o wyjaśnienie co do kwestii powiadomienia recenzentów o posiedzeniu Rady Wydziału, na którym podjęta miała być uchwała dotycząca poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora doktorowi habilitowanemu, a także pytał, jak recenzenci uzasadnili swoją nieobecność.

W tej kwestii należy odpowiedzieć, że w dniu 8 stycznia 2018 roku przesyłano listem poleconym za potwierdzeniem odbioru zaproszenie na posiedzenie naukowej Rady Wydziału z informacją, że na posiedzeniu podjęta zostanie uchwała dotycząca poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora dr. hab. Andrzejowi Murzynowi. Potwierdzenia odbioru znajdują się w archiwum Wydziału. Odnotować trzeba, że recenzenci nie mają obowiązku uzasadniania i usprawiedliwienia swoich nieobecności. Ostatecznie na posiedzeniu spośród recenzentów obecny był jedynie ks. prof. Stanisław Dziekoński.

Skarżący podkreślał nadto, że na posiedzeniu zespołu nie było żadnej dyskusji merytorycznej, aczkolwiek treść protokołu potwierdza, że w trakcie posiedzenia odbyła się merytoryczna dyskusja członków zespołu.

Poza tym Wydział Studiów Edukacyjnych posiada komplet dokumentów, które obrazują wyżej zakreślony przebieg procedury i nie potwierdzają zarzutów skarżącego.

Po dyskusji opinia Rady Wydziału w sprawie odwołania dr. hab. Andrzeja Murzyna od uchwały wyrażona w głosowaniu była następująca: brak głosów „za” poparciem odwołania, 30 głosów „przeciw” udzieleniu poparcia, 5 głosów „wstrzymujących”.

W dniu 10 sierpnia 2020 roku do sekretariatu JM Rektora wpłynęła decyzja Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, w której to decyzji wskazano, że Komisja po rozpatrzeniu odwołania dr. hab. Andrzeja Murzyna od uchwały Rady Wydziału Studiów Edukacyjnych, odmawiającej poparcia wniosku o nadanie tytułu naukowego profesora nauk społecznych postanowiła uchylić zaskarżoną uchwałę i sprawę przekazać do ponownego rozpatrzenia tej samej jednostce organizacyjnej.

W uzasadnieniu wskazano, że w dniu 3 grudnia 2019 roku sekcja nauk humanistycznych i społecznych Centralnej Komisji, po zapoznaniu się z odwołaniem dr. hab. Andrzeja Murzyna od w/w uchwały Rady Wydziału Studiów Edukacyjnych i po wysłuchaniu opinii recenzentów Centralnej Komisji, w głosowaniu tajnym wypowiedziała się za poparciem odwołania i uchyleniem zaskarżonej uchwały Rady Wydziału.

[W tym miejscu zreferowano przebieg posiedzenia odwoławczego.]

Z decyzji Komisji oraz treści protokołu wynika, że w postępowaniu odwoławczym przychyłono się do zarzutów wskazujących, że na posiedzeniu nieobecnych było 4 recenzentów, a w jego toku nie odbyła się merytoryczna dyskusja, a mimo to podjęto decyzję o odmowie poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora, zaś uzasadnienie uchwały było ogólnikowe.

Głosowanie tajne nad odwołaniem było następujące: 9 głosów „za”, 1 głos „przeciw” oraz 1 głos wstrzymujący.

W dniu 14 października 2020 roku odbyło się posiedzenie rady naukowej dyscypliny pedagogika UAM, na której obradowano kwestię wniosku o nadanie tytułu profesora dr. hab. Andrzejowi Murzynowi w celu przygotowania stanowiska dla Senatu. W toku obrad m.in. przedstawiono kolejne etapy procedury i odniesiono treść recenzji do wymagań ustawowych. Nadto, członków rady szczegółowo zapoznano z pełną dokumentacją, w tym z recenzjami.

Następnie odbyła się dyskusja, której treść odzwierciedla – również znajdujący się materiałach – protokół. W toku obrad zaznaczono między innymi, że dokonana w przewodzie ocena dorobku naukowego kandydata po uzyskaniu habilitacji jest niejednoznaczna, co ma swoje odzwierciedlenie zwłaszcza w treści sporządzanych w przewodzie recenzji.

[W tym miejscu odczytano treść protokołu z posiedzenia rady naukowej dyscypliny.]

Referująca przebieg posiedzenia prof. Agnieszka Cybal-Michalska wskazała przy tym, że na posiedzeniu rady naukowej dyscypliny odnotowano między innymi, że w ciągu 11 lat od uzyskania habilitacji kandydat uczestniczył w zaledwie 15 konferencjach, a przy tym nie opublikował żadnego tekstu w czasopiśmie zagranicznym, choć był m.in. stypendystą programu Fullbrighta (z jednej strony kandydat współpracuje z ośrodkami zagranicznymi, ale jednak brak jest publikacji w zagranicznych czasopismach).

Wyniki głosowania były następujące: 10 głosów „za”, 31 głosów „przeciw” oraz 16 głosów wstrzymujących. Tym samym rada naukowa dyscypliny pedagogika wyraziła negatywną opinię w sprawie poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora nauk społecznych dr. hab. Andrzejowi Murzynowi.

Głos zabrała JM Rektor, która wskazała, że sprawa jest skomplikowana i nieprosta, przez co wymagała przedstawienia w sposób wyczerpujący, co też miało właśnie miejsce.

JM Rektor wskazała, że spośród recenzentów na dzisiejszym posiedzeniu obecny jest jedynie prof. Roman Leppert. Ponadto obecny jest także prof. Andrzej Radziewicz-Winnicki, który pełnił funkcję rzeczoznawcy w procedurze odwoławczej przed Centralną Komisją.

JM Rektor otworzyła dyskusję.

JM Rektor udzieliła głosu prof. Romanowi Leppertowi (recenzentowi w przewodzie dr. hab. Andrzeja Murzyna), który na wstępie wskazał, iż Dziekan prof. Agnieszka Cybal-Michalska niezwykle szczegółowo zrekonstruowała przebieg postępowania. Na tym tle wystarczy więc powtórzyć konkluzje z recenzji sporządzonej w przewodzie. Prof. Roman Leppert wskazał, że w sporządzonej przez siebie recenzji w kwestii najważniejszego elementu, tj. kwestii oceny dorobku, wskazywał, że w okresie po uzyskaniu stopnia naukowego doktora habilitowanego kandydat zgromadził dorobek naukowy przekraczający wymagania stawiane w postępowaniu habilitacyjnym zarówno w aspekcie ilościowym, jak i jakościowym. Była to ocena wyrażona zwłaszcza w oparciu o przedstawione przez kandydata monografie dotyczące Kena Robinsona i Kierana Egana. Nie są to tylko prace popularyzatorskie, ale prace naukowe, rekonstruujące myśl wskazanych postaci. Co prawda, do sposobu rekonstrukcji idei można mieć pewne uwagi, natomiast wymaga podkreślenia, że dr hab. Andrzej Murzyn ubiega się o tytuł naukowy profesora nie tylko na podstawie tych prac, ale także podręcznika (co do podręcznika podzielam wyrażone uwagi krytyczne) oraz pracy zbiorowej w języku angielskim.

Sprawa od początku była kontrowersyjna i trudna do oceny, co ma swoje odzwierciedlenie w wynikach głosowań odpowiednich gremiów w toku przewodu.

Uzasadnienia poszczególnych decyzji zostały szczegółowo przywołane. W tym kontekście pozostaje jedynie wskazać, że tak na początku postępowania, tj. w 2018 roku, jak i obecnie (już po trzech latach), podtrzymuję pozytywną konkluzję o poparciu wniosku.

JM Rektor udzieliła głosu Prorektorowi prof. Zbyszko Melosikowi, który wskazał, że jego wypowiedź dotyczyć będzie procedur, bowiem te związane były z funkcjonowaniem Wydziału Studiów Edukacyjnych w sensie formalno-prawnym.

W tej kwestii prof. Zbyszko Melosik wskazał, iż jest zdziwiony akceptacją przez Centralną Komisję wniesionego odwołania, bowiem procedura była przeprowadzona formalnie prawidłowo i nie doszło w jej ramach do uchybień. Mamy pełną zarchiwizowaną dokumentację, do której zresztą odnosiła się pani Dziekan. W tym kontekście decyzja Centralnej Komisji poniekąd dotyka wizerunku naszego Wydziału, uchylono decyzję, choć uważamy, że procedowaliśmy prawidłowo.

Jednocześnie, jako członek rady, prof. Zbyszko Melosik, wskazał, że popiera opinię rady dyscypliny Wydziału Studiów Edukacyjnych o odmowie poparcia wniosku o nadanie tytułu profesora.

JM Rektor udzieliła głosu prof. Andrzejowi Radziewiczowi-Winnickiemu, który wskazał, że w dzisiejszym posiedzeniu uczestniczy głównie jako recenzent kolejnego wniosku profesorskiego, który będzie obradowany, natomiast – o ile po latach dobrze pamięta przebieg procedury – to przed Centralną Komisją zwracał uwagę, że odwołanie kandydata zawierało swego rodzaju nawoływanie, by nad tą sprawą

pochylić się ponownie. Było to zasadne przede wszystkim z uwagi na trudność w jednoznacznej ocenie wagi jego dorobku. Prof. Radziewicz-Winnicki: „Zauważmy, że w procedurze funkcjonujemy zazwyczaj w podwójnej roli: jesteśmy raz kreatorami, a raz arbitrami. Tutaj natomiast niejednoznaczność oceny dorobku do pewnego stopnia kontrastowała z obecnością na posiedzeniu rady tylko jednego recenzenta i jednak dość skromną dyskusją. Jakkolwiek zatem nie mam zastrzeżeń do formalnych prawidłowości procedowania (i stąd nie postulowałem, by sprawę kierować do innej rady wydziału i takie przekazanie nie miało miejsca), tak uznałem, że pełna ocena wniosku winna być poprzedzona szerszą dyskusją, stąd konkluzja o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania.”

IM Rektor udzieliła głosu prof. Jerzemu Jaworskiemu, który zadał pytanie o obecność recenzentów: czy recenzenci byli zaproszeni na dzisiejsze posiedzenie oraz jaka była ich reakcja.

W odpowiedzi JM Rektor wskazała, że zaproszenie wysłano do wszystkich recenzentów i mamy potwierdzenia otrzymania zaproszeń drogą mailową. Profesor Roman Leppert jest obecny. Od prof. Jadwigi Mizińskiej nie mieliśmy informacji zwrotnej i jest ona nieobecna. Podobnie sytuacja wyglądała z obecnością ks. prof. Stanisława Dziekońskiego. O swojej nieobecności poinformowali nas za to zwrotnie prof. Joanna Rutkowiak oraz prof. Józef Górniewicz.

Wobec braku dalszych głosów, uwag lub pytań JM Rektor zamknęła dyskusję, po czym wskazała, że głosowanie tajne odbędzie się po zamknięciu obrad nad punktami dotyczącymi wniosków awansowych (profesorskich) i odbędzie się w systemie „Ankieter”.

Wyniki głosowania były następujące: „za” 8 głosów, „przeciw” 31 głosów oraz 13 głosów wstrzymujących.

Protokolant
/-/ dr Jan Andrzejewski

Przewodnicząca
/-/ prof. Bogumiła Kaniewska
Rektor UAM